

רַחֵל

הוּ דָמָה בְדַמֵּי זֹרֵם,
הוּ קוֹלָהּ בֵּי רֶן -
רַחֵל הַרוּעָה צֹאן לְבָן,
רַחֵל - אִם הָאֵם.

וְעַל כֵּן הַבַּיִת לִי צָר
וְהָעִיר - זָרָה,
כִּי הָיָה מִתְנוּפֵף סוּדָרָה
לְרוּחוֹת הַמִּדְבָּר;

וְעַל כֵּן אֶת דְּרָכַי אֲחִז
בְּבִטָּחָה כְּזֹאת,
כִּי שְׂמוֹרִים בְּרַגְלֵי זְכוֹרוֹנוֹת
מִנִּי אָז, מִנִּי אָז!

Rachel

Rachel, Mother of mothers,
who shepherded Laban's sheep—
it is her blood that flows in my blood,
her voice that sings in me.

Therefore is my house narrow
and the city strange,
because her scarf once fluttered
in the desert wind.

Therefore do I make my way
unswervingly
because my feet remember
her path of then, of then.

מיכל

"וַתֹּאֵהָב מִיכָל בַּת־שָׁאוּל אֶת־דָּוִד –
וַתְּבַז לוֹ בְּלִבָּהּ."

(שמואל א', י"ח, כ'; שמואל ב', ו', ט"ז)

מיכל, אֲחוֹת רְחוּקָה! לֹא נִתְקַח חוּט הַדּוֹרוֹת,
לֹא שָׁלְטוּ בְּכַרְמֶךָ הַנוּגָה חֲרָלֵי הַזְּמַן,
עַל כְּתַנַּת מִשְׁיָךְ לֹא דָהוּ פְּסִי אַרְגָּמָן
וַצִּלְצוֹל אֶצְעָדוֹת זָהָבָה עוֹד הָאֵזֶן תִּקְלֹט.

לֹא אַחַת רָאִיתִיךָ נֹצֵבֶת לִיד הָאֶשְׁנָב,
בְּעֵינֶיךָ הִיפָה מֵהוֹלִים גְּאָנָה וְרָף;
מִיכָל, אֲחוֹת רְחוּקָה, אֲנִי עֲצוּבָה כְּמוֹךָ,
כְּמוֹךָ גְּדוּוֹנוֹתֵי לְבוֹז לְאִשֶּׁר אֶהָב.

Michal

*"And Michal Saul's daughter loved David—
And she despised him in her heart."*

(I Samuel, xviii, 20; II Samuel, vi, 16)

Michal, distant sister, time's thread has not been severed,
time's thorns in your sad vineyard have not prevailed.
Still in my ear I hear the tinkling of your gold anklet,
the stripes in your silk garment have not paled.

Often have I seen you standing by your small window,
pride and tenderness mingling in your eyes.
Like you I am sad, O Michal, distant sister,
and like you doomed to love a man whom I despise.

יוֹנָתָן

"טעם טעמתי – מעט דבש
הנני אמות."

(שמואל א', י"ד, מ"ג)

מבעד לדק מרחקים – צלם ענג,
נער רך בתלבשת הדר;
לב־אמונים, לא נטש רע בצר.
ובקרוב אזור לא נסוג.

ועליה למות יונתן? ... מה עגום
נתיב אדם בעולם הזועם!
על כלנו במחיר החיים לשלם
את מעט הדבש הטעום.

Jonathan

"...I did but taste a little honey
...and, lo, I must die."

(1 Samuel, xiv, 43)

Through the veil of distances, the sweet
face of a youth in splendid dress;
a constant heart in need: in the success
of battle and in retreat.

Jonathan, must you die? How sad the path
that each must follow in this world of strife,
paying with his life
for even a little taste of honey in the mouth.

מִנְגֵד

קשוב הלב. האזן קשבת:
הבא? היבוא?
בכל צפיה
יש עצב נבו.

זה מול זה – החופים השנים
של נחל אחד.
צור הגזרה:
רחוקים לעד.

פרש כפים. ראה מנגד
שמה – אין בא,
איש ונבו לו
על ארץ רבה.

From Mount Nevo*

The ear listens.
And the heart.
Has he come? Will he come?
In every waiting for,
a never,
the sadness of Nevo.

Shore and shore
of a single stream
facing each other.
The stone decree:
apart
forever.

Stretch out a hand
in vain.
There!
No coming to.
A man and his Nevo
on a wide plain.